DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
av den 30 mars 1993*

I mål C-168/91

har Amtsgericht Tübingen (Förbundsrepubliken Tyskland) till domstolen gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i EEG-fördraget i det mål som pågår vid den nationella domstolen mellan

Christos Konstantinidis

och

1) **Stadt Altensteig, Standesamt,**

2) **Landratsamt Calw, Ordnungsamt.**

Begäran avser tolkningen av artiklarna 5, 7, 48, 52, 59 och 60 i EEG-fördraget.

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.N. Kakouris samt domarna G.F. Mancini, F.A. Schockweiler, M. Díez de Velasco och P.J.G. Kapteyn,

generaladvokat: F. G. Jacobs,
justitiesekreterare: L. Hewlett, byrådirektör,

som beaktat de skriftliga yttrandena från

— den tyska regeringen, genom Ernst Röder, Ministerialrat vid förbundsfinansministeriet, och C.-D. Quassowski, Regierungsdirektor vid samma ministerium, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

— den grekiska regeringen, genom statens juridiske rådgivare D. Raptis, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom juridiske rådgivaren D. Gouloussis, biträdd av R. Hayder, företrädare för rättstjänsten, båda i egenskap av ombud,

som beaktat förhandlingsrapporten,

som hört de muntliga yttrandena, avgivna vid sammanträde den 29 oktober 1992, av C. Konstantinidis, den tyska regeringen, den grekiska regeringen och kommissionen, och

som hört generaladvokatens förslag till avgörande, framlagt vid sammanträde den 9 december 1992,

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

1 Genom beslut av den 27 juni 1991, som inkom till domstolen den 1 juli 1991, har Amtsgericht Tübingen (Förbundsrepubliken Tyskland) ställt två frågor, med stöd av artikel 177 i EEG-fördraget, om tolkningen av artiklarna 5, 7, 48, 52, 59 och 60 i EEG-fördraget.

2 Dessa frågor har uppkommit inom ramen för en tvist mellan Christos Konstantinidis, å ena sidan, och Stadt Altensteig, Standesamt och Landratsamt Calw, Ordnungsamt, å den andra.

3 Sökanden i målet vid den nationella domstolen är grekisk medborgare och bosatt i Altensteig (Förbundsrepubliken Tyskland). Där är han verksam som egenföretagare, som massör och kurbadmästare (medizinischer Bademeister). Enligt hans grekiska födelseattest är hans förnamn *Χρήστος* och hans efternamn *Κωνσταντινίδης*.

4 Sökanden ingick den 1 juli 1983 äktenskap vid Standesamt Altensteig. I äktenskapsregistret har hans namn stavats "Christos Konst*adi*nidis". Den 31 oktober 1990 begärde han vid Standesamt Altensteig att hans efternamn skulle rättas i äktenskapsregistret genom att "Konst*adi*nidis" ändrades till "Konst*anti*nidis", med motiveringen att denna stavning i möjligaste mån återgav det korrekta uttalet av hans grekiska efternamn för tysktalande och dessutom att hans efternamn var transkriberat på detta sätt till latinska bokstäver i hans grekiska pass.

5 Eftersom stavningen av sökandens namn i äktenskapsregistret måste överensstämma med den som framgår av födelseattesten, lät Amtsgericht Tübingen, som är behörig att besluta sådana rättelser, översätta födelseattesten. Transkriptionen av namnet gjordes, i överensstämmelse med gällande administrativa bestämmelser och högre tyska rättsinstansers rättspraxis, med tillämpning av normen ISO-18, som skall användas enligt artikel 3 i konventionen av den 13 september 1973 om efternamn och förnamn i folkbokföringsregister (Bundesgesetzblatt 1976 II, s. 1473, nedan kallad "konventionen") och som föreskriver att en translitteration skall ske. Konventionen trädde i kraft i Förbundsrepubliken Tyskland den 16 februari 1977 (Bundesgesetzblatt 1977 II, s. 254) och Grekland tillträdde konventionen 1987. Vid tillämpning av ovannämnda norm ISO-18 blir sökandens namn efter transkriptionen till latinska bokstäver "Hréstos Kónstantinidés".

6 Sökanden protesterade mot denna transkription vid Amtsgericht Tübingen och gjorde gällande att den förvrängde uttalet av hans namn.

7 Landratsamt Calw, som är tillsynsmyndighet för Standesamt Altensteig, begärde i sin tur att äktenskapsregistret skulle rättas, så att sökandens namn stavades "Hréstos Kónstantinidés", i enlighet med normen ISO-18.

8 Amtsgericht Tübingen fann att tvisten reste frågor om tolkningen av gemenskapsrätten och beslöt att ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1. Utgör det, i strid med artiklarna 5 och 7 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, en kränkning av de rättigheter som tillkommer en medborgare från en av gemenskapens medlemsstater, som utövar en självständig eller avlönad verksamhet i den mening som avses i artiklarna 48, 52 och 59 och följande i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, att han mot sin vilja i en annan medlemsstat är skyldig att godta att hans namn skrivs in i värdlandets folkbokföringsregister med en stavning som inte

överensstämmer med den fonetiska översättningen och som är sådan att uttalet av hans namn ändras och förvrängs;

på så sätt att det grekiska namnet Christos Konstantinidis (direkt fonetisk översättning) blir "Hréstos Kónstantinidés"?

2) Utgör detta ett brott mot rätten till etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster som fastställs i artiklarna 52, 59 och 60 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen?"

9 För en utförligare redogörelse för omständigheterna i tvisten vid den nationella domstolen, den tillämpliga lagstiftningen och de till domstolen ingivna yttrandena hänvisas till förhandlingsrapporten. Handlingarna i målet i dessa delar återges i det följande endast i den mån domstolens argumentation kräver det.

10 Det finns anledning att inledningsvis påpeka att det framgår av beslutet om hänskjutande att sökanden i målet vid den nationella domstolen är grekisk medborgare och verksam som egenföretagare, som massör och kurbadmästare, i Förbundsrepubliken Tyskland.

11 Under dessa omständigheter kan det fastslås att den nationella domstolens två frågor i huvudsak går ut på om artikel 52 i fördraget skall tolkas så, att den utgör hinder för att namnet på en grekisk medborgare, som har etablerat sig i en annan medlemsstat för att där utöva ett yrke som egenföretagare, skrivs in i den statens folkbokföringsregister med en stavning som inte överensstämmer med den fonetiska transkriptionen av namnet och på ett sådant sätt att uttalet av namnet ändras och förvrängs.

12 För att ge svar på denna fråga finns det anledning att påminna om, vilket domstolen har fastslagit upprepade gånger, att artikel 52 i fördraget är en av gemenskapens grundläggande bestämmelser. Vad gäller etableringsrätten innebär den artikeln att medborgare från andra medlemsstater skall likställas med en medlemsstats egna medborgare, eftersom den förbjuder all diskriminering på grund av nationalitet som är en följd av nationella bestämmelser i lagar och andra författningar eller nationell praxis (dom av den 18 juni 1985 i mål 197/84 Steinhauser, punkt 14, Rec. s. 1819).

13 Det finns därför anledning att undersöka om de nationella bestämmelserna beträffande transkription av en grekisk medborgares namn till latinska bokstäver i folkbokföringsregistret i den medlemsstat där han har etablerat

sig kan försätta honom i en rättslig eller faktisk situation som är ogynnsam i förhållande till den situation som under samma omständigheter gäller för den statens egna medborgare.

14 Det skall i detta hänseende fastslås att det inte finns något i fördraget som utgör hinder för att ett grekiskt namn transkriberas till latinska bokstäver i folkbokföringsregistret i en medlemsstat som använder sig av det latinska alfabetet. Under dessa omständigheter ankommer det på den medlemsstaten att fastställa närmare bestämmelser för detta, genom lagstiftning eller administrativa bestämmelser och enligt de regler som föreskrivs i de internationella konventioner som staten har tillträtt i fråga om folkbokföring.

15 Bestämmelser av detta slag kan endast anses oförenliga med artikel 52 i fördraget i den mån tillämpningen av dem innebär en sådan nackdel för en grekisk medborgare att den i praktiken inskränker friheten att utöva den etableringsfrihet som den artikeln garanterar honom.

16 Detta är emellertid fallet då lagstiftningen i etableringslandet föreskriver att en grekisk medborgare i sin yrkesutövning är skyldig att använda en stavning av sitt namn som är resultatet av translitterationen i folkbokföringsregistret, om denna stavning är sådan att uttalet av namnet förvanskas och detta innebär en risk för att hans potentiella kunder förväxlar honom med en annan person.

17 Svaret på den nationella domstolens fråga blir därför att artikel 52 i fördraget skall tolkas så, att den utgör hinder för att en grekisk medborgare, på grund av tillämplig nationell lagstiftning, tvingas att i sin yrkesutövning använda en stavning av sitt namn som är sådan att uttalet förvanskas och den förvanskning som följer av detta innebär en risk för att hans potentiella kunder förväxlar honom med en annan person.

Rättegångskostnader

18 De kostnader som har förorsakats den tyska regeringen, den grekiska regeringen och Europeiska gemenskapernas kommission, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

– angående de frågor som genom beslut av den 27 juni 1991 förts vidare av Amtsgericht Tübingen – följande dom:

Artikel 52 i fördraget skall tolkas så, att den utgör hinder för att en grekisk medborgare, på grund av tillämplig nationell lagstiftning, tvingas att i sin yrkesutövning använda en stavning av sitt namn som är sådan att uttalet förvanskas och den förvanskning som följer av detta innebär en risk för att hans potentiella kunder förväxlar honom med en annan person.

Kakouris Mancini

Schockweiler Díez de Velasco Kapteyn

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 30 mars 1993.

J.-G. Giraud
Justitiesekreterare

C.N. Kakouris
Ordförande på sjätte avdelningen